

SUOMEN TEOSOFISEN SEURAN LOOSHILEHTI

N:o 2

Toimitus Tuonenkylässä

Rakkaat Suomen Teosofisen Seuran jäsenet!

Olen alusta saakka pitänyt ajatuksesta, että meillä olisi oma jäsenlehti, jossa vapaasti voisimme käsitellä Seuraamme ja liikettämme koskevia asioita. Säännöllisesti ilmestyvä lehti voisi tuottaa hankaluuksia toimituksen suhteen, mutta semmoinen ei ole tarpeenkaan. Mielestäni riittää, jos meillä on lehti, joka ilmestyy tarpeen vaatiessa. Ja nyt, kun Teosofisen toimeenpanevan komitean toimesta säännöllisesti hankitaan varoja minun käytettäväkseni, olen päättänyt käyttää pienen osan niistä tähänkin tarkotukseen. Tämän lehden lähetän vapaasti jokaiselle looshille ja semmoisille irtojäsenille, jotka toisen tai toisen pätevän syyn nojalla pyytävät sitä minulta. Päteviksi syiksi luen esim., että irtojäsen on innokkaasti toimiva teosofi tai että useita irtojäseniä asuu lähellä toisiaan, vaikkeivät vielä ole looshia muodostaneet.

Tietysti tulisi liian kalliiksi kirjoittaa tätä lehteä kahdella kielellä, ruotsiksi ja suomeksi. Koska meillä Seurassamme on 19 suomalaista ja 4 ruotsalaista looshia, on luonnollista, että tämä lehti toimitetaan suomeksi. Ja koska varmasti uskon, että ruotsalaisissa loosheissa on ainakin joku jäsen, joka ymmärtää suomea, rohkenen toivoa, että tämä suomea ymmärtävä jäsen ruotsintaa lehden sisällön tovereilleen looshissa.

Tällä kertaa tahdon nyt ottaa puheeksi kolme asiaa

I. Saksan Teosofinen Seura.

Olette kaikki kuulleet, että levottomuutta on ollut ilmassa viime aikoina Saksan T. S:ssa, jonka useimmat jäsenet ovat t:ri Rudolf Steinerin oppilaita ja kannattajia. He ovat näet valittaneet, että heitä ei ole kohdeltu hyvin toisten nim. ”besantilaisten” teosofien puolelta. ”Besantilaist” ovat muka monella tavalla koettaneet estää heitä heidän työssään. Kuinka paljon perää tällaisissa puheissa ja huhuissa on, on mahdotonta syrjäisen päättää. Julkisuuteen ei ole tuotu montakaan syytöstä. Seuraavat ovat tärkeimmät:

a) Luganossa ja Neuchatelissa Sveitsissä on vanha saksalainen looshi. Kun viime vuonna perustettiin Sveitsin T. S. keskus Genevessä, vaati tämä, että edellämainitut looshit siirtyisivät Saksan Seurasta siihen.

b) Muutamia vuosia sitten erotti Saksan T. S. piiristään erään t:ri Hugo Vollrathin, koska tämä epäkohteliaalla ja hieman hillitsemättömällä tavalla oli ruvennut vastustamaan t:ri Steineriä ja siten häiritsi teosofista yhteistyötä. Kun vedottiin presidenttiin, hyväksyi hänkin (Mrs. Besant) Vollrathin erottamisen Saksan Seurasta. Mutta viime vuonna, kun Idän Tähtien järjestön toiminta ulotettiin Saksaan, valittiin kansalliseksi edustajaksi tri Hübbe-Schleiden, Saksan ehkä vanhin teosofi, ja sihteeriksi t:ri Vollrath. Tätä viimeainittua vaalia pidettiin ”steineriläisellä” taholla suorastaan loukkauksena.

c) Mrs. Besantia syytettiin itsevaltaisuudesta, koska hän muka peruutti Genovan europalaisen kongressin v. 1911.

Mitä a) kohtaan tulee, pitäisi tietysti Neuchatel ja Lugano looshien T. S:n nykyisten sääntöjen mukaan kuulua Sveitsin Seuraan, koska kansalliset Seurat ovat maantieteellisiä.

Mitä b) kohtaan tulee, selittää Mrs. Besant, että Itäisen tähden järjestöllä ei ole mitään virallista tekemistä T. S:n kanssa ja että hän hyväksyi t:ri Vollrathin vaalin sentähden, että t:ri Vollrath, joka omistaa teosofisen kustannusliikkeen, on Saksassa toimittanut viime

vuosina useita Besantin, Leadbeaterin y.m. kirjoja, jotka eivät muuten saksankielellä olisi ilmestyneet.

Mitä c) kohtaan tulee, on Italian ylisihteeri virallisesti selittänyt, että syy kongressin peruuttamiseen ei suinkaan ollut Mrs. Besantin, vaan yksinomaan hänen.

Näistä alustavista huomautuksista siirrymme nyt muutamiin tosiseikkoihin, joiden seuraukset ovat vakavampaa laatua.

a) Viime vuonna halusivat muutamat saksalaiset ”besantilaiset” teosofit muodostaa 2 looshia Saksan T. S:aan. T:ri Steiner kieltäytyi antamasta heille looshikirjaa, koska he häiritsisivät Saksan T. S:n teosofista työtä työskentelemällä Idän tähden järjestön puolesta.

b) Jouluk. 8 p. 1912 päätti Saksan T. S:n hallinto, että Saksan T. S:aan ei oteta jäseniksi semmoista henkilöä, joka on Idän tähden järjestön jäsen ja että kaikki ne Saksan T. S:n jäsenet, jotka samalla kuuluvat I. t. j:öön, poistuisivat Saksan T. S:sta.

c) Samana päivänä Saksan T. S:n hallinto lähetti Adjariin T. S:n päähallinnolle pitkän sähkösanoman, jossa se pyysi, että Mrs. Besant eroaisi presidentintoimesta, koska hän oli näyttänyt olevansa itsevaltiainen (Genovan kongressi) ja epärehellinen (Vollrath-asia) ja koska T. S. hänen johdollaan kulki perikatoa kohti.

Kokouksessaan jouluk. 30 p. T. S:n pääneuvosto Adjariissa pohti Saksan asiaa. Kaikkien maiden ylisihteerit olivat myöskin kirjeellisesti ja sähköteitse asiasta äänestäneet. Selvää oli,

a) että t:ri Steiner kieltäessään looshikirjaa asianomaisilta hakijoilta menetteli vastoin T. S:n sääntöjä ja periaatteita ja teki teon, johon hän ei ollut oikeutettu;

b) että Saksan T. S:n hallinto kieltäessään I. t:n jäseniltä jäsenyyttä Saksan T. S:ssa menetteli vastoin T. S:n sääntöjä ja periaatteita, joiden mukaan ei kysytä kenenkään ihmisen uskontunnustusta

c) ja että syytökset Mrs. Besantia vastaan riippuivat väärinkäsityksistä puhumattakaan sähkösanoman epäkohteliaisuudesta. Tämän nojalla T. S:n pääneuvosto päätti pyytää presidenttiä poistamaan Seurasta Saksan T. S:n ja peruuttamaan sen jäsenkirjan. Mrs. Annie Besant ei kuitenkaan heti tahtonut panna toimeen jyrkkää päätöstä, vaan kirjotti Saksan T. S:n hallinnolle, että jos se suostuu noudattamaan T. S:n sääntöjä ja periaatteita, hän ilolla näkee, että se edelleenkin jatkaa yhteistyötä T.S:ssa. Mrs. Besantin virallinen kirje on päivätty tammik. 15 p. tänä vuonna, ja hän ilmotti odottavansa kaksi viikkoa ensimmäisen palaavan postin Intiaan saapumisen jälkeen, ennenkuin hän toimeenpanee pääneuvoston päätöksen.

Elleivät siis ”steineriläiset” teosofit alistu noudattamaan T. S:n periaatteita, sanonpa vielä sen kaikista tärkeimpiä periaatteita, nim. suvaitsevaisuutta, veljeyttä sekä ajatuksen- ja sananvapautta, tulevat he tänä keväänä eroamaan T. S:sta. He ovatkin jo viime vuonna Saksassa perustaneet n. k. ”Antroposofisen Seuran” ehkä tätä mahdollisuutta silmällä pitäen.

II. Suomen Teosofisen Seuran ”päämaja”

Pyydän käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni lausuakseni sydämelliset kiitokseni siitä ilosta, jota muutamat ystäväni minulle valmistivat, kun viime marraskuussa sain kuulla, että rahankeräys ”päämajamme” hyväksi pannaan toimeen. Meidän ”köyhään” Suomeemmekin näkyy vähitellen ulottuvan se teosofisen työn arvossapitämisen ja tärkeäksi ymmärtämisen sekä anteliaisuuden henki, joka ulkomailla Mrs. Besantin presidentiksi tulemisen jälkeen on saanut niin suuria aikaan. Jo viime syyskuussa lahjotti minulle eräs kesäkursseilla läsnäollut Seuramme jäsen koko säästämänsä omaisuuden, Smk 4,200 (rahat vastaanotin nyt tammikuussa ja on niistä kuittaus helmikuun Tietäjässä). Eräs toinen kesäkursseilla läsnäollut T. S:n jäsen kirjotti Tietäjään sen kirjeen, joka luultavasti puolestaan vaikutti niihin ystäviin, jotka panivat keräyksen toimeen. Heidän kauniin kiertokirjeensä johdosta olen nyt vastaanottanut, osaksi neiti Jalovaaran kautta, osaksi suoraan, tähän päivään saakka Smk.

4,405:86. ”Päämajan” velat, jotka marrask. 26 p. tekivät Smk. 27,343:- tekevät tällä hetkellä Smk. 19,378:20. Olemme siis ottaneet suuren askeleen eteenpäin veloista vapautumista kohti.

Olen tästä kaikesta sitä iloisempi, koska tiedän, että ne jotka ovat lahjansa antaneet, ovat antaneet sen aivan epätavallisesti. Ei kukaan ole voinut hetkeksikään ajatella, että hän mitään sen johdosta itse saisi tai voittaisi, ei edes että hän pääsisi mitään määräämään tulevan päämajan asioissa. Tämä on todella veljellistä ja teosofista lahjottamista.

Jotkut ystävät ovat hieman levottomina kysyneet minulta: ”Mutta jos sinä nyt annat Tuonenkylän ”päämajan” T. S:lle, silloinhan sinä päästät käsistäsä elämäsi työn ja annat ehkä aihetta keskinäiseen riitaan ja epäsopuun niille, jotka lahjasi ottavat vastaan?” Tahdon tässä rauhottaa heidän mieltään. Mitään semmoista heidän ei tarvitse pelätä. Onhan T. S:lla Adjarissa päämaja: mutta millä tavalla me, T. S:n jäsenet ympäri maailman, voimme sekaantua sen asioihin tai määrätä mitään sen suhteen? Emme millään tavalla. Kuitenkin siihen päämajaan, sen laajentamiseen, kaunistamiseen ja kaikella tavalla mallikelpoiseksi saattamiseen lahjotetaan, joka puolelta kymmeniä, jopa satojakin tuhansia markkoja vuodessa. Presidentti yksin hallitsee päämajaa, ja me jokainen iloitsemme siitä, että sitä jalosti ja viisaasti hallitaan. Miksei sama voisi olla laita kansallistenkin päämajojen? Voihan sellaisenkin asettaa semmoiselle pohjalle, ettei siitä johdu mitään epätietoisuutta tai mitään riitaa. Kun sen tehtävät ja tarkotukset ovat tarkoin määrättyt, silloin sen hoitokin on helppo.

Meidän suomalainen ”päämajamme” on toistaiseksi vielä tuleva päämajamme, sillä virallisesti Seura ei ole vielä sitä omaksunut ehkä minä sitä luovuttanut. Mutta kun se luovutus ja se vastaanotto tapahtuu, on se tapahtuva sillä tavalla, että meille kaikille on siitä iloa ja että asiallemme on siitä hyötyä.

III Suomen T. S:n ensi vuosikokous.

Minua on suuresti ilahduttanut, että useat looshit ovat lausuneet vakavana mielipiteenään, että meidän ensi vuosikokouksemme pidettäisiin samaan aikaan kuin Mrs. Besant vieraillee Suomessa. Olen nyt varmasti kuullut, että presidenttimme saapuu Suomeen kesällä ja tahdon sentähden vielä kerran ottaa asian esille hallinnossamme, sillä mielestäni tällainen harvinainen tapaus painaa paljon enemmän va'assa kuin se synti, minkä mahdollisesti teemme rikkoessamme sääntöjemme kirjainta vastaan. Tässä ei totisesti ole vaarassa mikään tärkeä teosofinen periaate!

Tahdon nyt kertoa teille seuraavan seikan. Saimme täällä ”päämajassa” samaan aikaan ennen joulua tietää Mrs. Besantin käynnistä Suomessa ja rahankeräyksestä ”päämajamme” hyväksi. Silloin nousi vastustamattomalla voimalla meidän sielumme silmien eteen seuraava kuva:

Vietämme vuosikokouksen täällä Tuonenkylässä. Kesä on täydessä kukoistuksessaan, ihmisten mielet ovat iloisia ja luonnon helmassa vietämme täällä suuren juhlapöydän, joka nostaa osanottajain mielet totuuden ja veljesrakkauden henkisille ylängöille ja painaa unohtumattoman jäljen heidän sieluunsa. Mrs. Besant keskellämme, joukko ulkomaalaisia teosofejia keskellämme, suuri joukko omia jäseniämme maaseudulta – meillähän olisi kuin pieni eurooppalainen jälkikongressi Tukholman kokouksen jälkeen.

Voidaksemme tämän tuuman toteuttaa, piti meidän ostaa vähän maata lisää, rakentaa muuan kauan ajateltu pienempi huvila, jossa Mrs. Besant seurueineen saisi ensimmäisenä asua, sekä pystyttää jonkinlainen avonainen juhlapaviljonki kokousten pitämistä varten.

Nämä kaikki kuvat nousivat niin elävinä meidän eteemme, ettemme voineet muuta kuin niihin uskoa. Tänä päivänä ne elävät meidän mielessämme, ja me uskomme lujasti, että ne kerran toteutuvat. Mutta niiden toteuttaminen kysyy vielä paljon varoja. Ajattelimme silloin, innostuksen ensi hetkenä, että nyt heti tulisi sisään niin paljon rahoja, että velat olisi saatu maksetuksi ja joitakuuta tuhansia jäänyt yli. Mutta mikään ei tietysti tapahdu niin pian

tässä maailmassa. Henkinen elämä saa aina jäädä odottamaan, sillä se on aineellisista muodoista riippuvainen, ja aineellinen kehitys tottelee omia hitaita lakejaan.

Olen tahtonut kertoa teille tästä, koska ajattelen, että te voitte nauttia ja iloita samasta haaveesta, joka pani meidän sielumme väräjämään.

Tuonenkylässä helmikuun 9 p:nä 1913

Veljellisellä tervehdyksellä

Pekka Ervast

S. T. S:n ylisihteeri